

formelle Grunde og uden Henſyn til Realiteten nægtet den Bevilling til en Fornyeſe af Feltſkytſket, ſom var forlangt af Regjeringen paa Finantsloven, en Fornyeſe, ſom de Herrer ſelv — i alt Fald efter flere Yttringer fra de Herrer's Side — anerkjende for at være nødvendig, og at de Herrer ikke have ſøgt at komme fuldſtændig bort fra den Bevilling til Pantſerſkibet, ſom de — om end med noget Beſvær — gif ind paa iſſor, ſkyldes kun, dels deres Frygt for, at hvis de ikke gav eſter i dette Tilfælde, ſaa vilde de riſikere en Kamp paa Finantsloven — og inderens de Herrer tidligere have troet, at Finantsloven var en Feſſning for dem, ſaa ere de nu komne til at ſe, at den er et træegget Sværd, ſom meget let kan vendes imod dem ſelv — og dels den Omſtændighed, at de vare ſaa heldige at finde, at Statskaſſen ad ekstraordinær Wei havde faaet en vis Indtægt, ſom for Øvrigt den høitærede Finantsminiſter erklærede ikke kunde benyttes. Jeg for mit Vedkommende — og jeg tror det øvrige Mindretal med mig — gaar med Fortrøſtning til den Kamp, ſom vi ſkulle have den Være at optage med de Herrer; vi gaa til den i god Fortrøſtning om, at den, om ikke ſtrag, ſaa dog endelig, ſkal falde ud til vor Fordel.

Ordføreren (Bojſen): Jeg ſkal fatte mig ſaa for, ſom det er muligt, og indſkrænke mig til først at rette enkelte Bemærkninger til nogle af Mindretallets ærede Medlemmer, og dernæſt til Slutning henvende mig til den høitærede Conſeilspræſident. Den ærede Ordfører for Mindretallet (Rhomsen) yttrede, at Flertallet tidligere havde udtalet, at man vilde kunne komme overens angaaende Enkeltheberne i § 1, naar man for Øvrigt var enig om Lovforſlagets § 2. Saa-danne Yttringer ere ſaldne, og jeg for mit Vedkommende vil ogſaa ſtaa ved dem, naar man ved Enkeltheberne forſtaar noget Andet end det Hele. Mindretallets ærede Ordfører maa imidlertid indrømme, at man har megen Banſkelighed ved til Enkeltheberne at henregne den Fordring, ſom man til denne Behandling har ſtillet til Flertallet, nemlig den, at det i Et og Alt ſkulde slutte ſig til det af Regjeringen og Mindretallet opſtillede Forſlag. Den Mulighed, at vi kunde komme overens om Enkeltheberne i § 1, har alſaa end ikke været forſøgt. Det ærede Medlem ſagde fremdeles, at han og Mindretallet ikke vilde paatage ſig Anſvaret for, at man ikke kom til at udføre de Skridt, hvorom Alle vare enige. Jeg ſkal først bemærke, at det, ſom ikke er tilſtede, netop er Erkjendteſen af Nødvendigheden af at udføre de Skridt, hvorom Taleren er. Vi ere enige om Noget, men om Halvparten af det, hvorom vi her forhandle, er der ingen Enighed tilſtede, og der var derfor ingen Anledning for det ærede Medlem til at anvende det Udtryk: at udføre de Skridt, hvorom Alle ere enige. Jeg tror over-

hoved, at det ærede Medlem lige ſaa lidt ſom det ærede Medlem, der ſidſt havde Ordet, ſkulde udbrede ſig for meget om det Anſvar, der falder paa dem, ſom ſtemme paa den ene eller den anden Maade, thi det ærede Medlem maa indrømme, at Flertallet med ſamme Ret kan vende ſaadanne Ord imod Mindretallet og imod Regjeringen, ſom, eſter allerede iſſor at have erfaret Flertallets Stilling, ikke har gjort nogetſomhelſt Skridt for at imødekomme de Krav, der fra den Side blev opſtillet, for at bane Veien til, at der i Virkeligheden kunde blive Noget gjennemført. Taleren om, hvor Anſvaret hviler, tror jeg alſaa, at de ærede Herrer ſkulde lade falde, og jeg ſkal derfor ſelv aldeles ikke yderligere komme ind derpaa. Det ærede Medlem for Veile Amts 1ſte Valgfreds (Gad) ſaa vel ſom det ærede Medlem for Præſt's Amts 1ſte Valgfreds (Cavénus) kom yderligere til at tale om det Tilbud, den Indrømmelſe, ſom Mindretallet mener ved denne Behandling i alt Fald at have ſtillet i Udſigt, og det ærede Medlem for Veile Amts 1ſte Valgfreds hævdede udtryffeligt, at Mindretallet var rede til ſtrag at tilbyde de ekstraordinære Indtægter, der her var Tale om at bruge. Han pointerede netop, at Mindretallet var rede til at gjøre det ſtrag, men i Modſætning dertil ſagde han, at der dog var en principiel Uenighed med Flertallet tilſtede, da dette til Lovens Gjennemførelſe knyttede den Betingelſe, at den ekstraordinære Indtægt ſkulde være tilveiebragt. Denne Sammenſtilling forſtaar jeg ikke; thi var det, ſom det er antydet, i Virkeligheden Meningen med Forſlaget at gjøre Noget, ſom kunde faae Betydning, maa jeg opfatte det ſaaledes, at der i § 2 maatte optages den Beſtemmelſe, at der i Finantsaaret 1876—77 blev at udrede en ekstraordinær Skat efter Statte-loven af 2den Juli 1870. Der vilde alſaa ved denne Beſtemmelſe være knyttet en Betingelſe til Lovens Gjennemførelſe, ſom eſter min Opfattelſe er fuldſtændig af ſamme principielle Art ſom den, der indeholdes i Flertallets Forſlag. Er Forſlaget derimod ikke ſaaledes at forſtaa, ſkal denne Beſtemmelſe kun opſtilles ſom et Løfte for Fremtiden, erkjender jeg ikke, at Mindretallet har været villig til at tilveiebringe diſſe Midler ſtrag. Det ærede Medlem for Præſt's Amts 1ſte Valgfreds fremsatte en Del mere almindelige Betragtninger overfor Flertallet og overfor den eſter hans Mening foreſtaaende Kamp, men jeg tror ikke, at det paa dette Tidspunkt er værd at komme ind derpaa. Det ærede Medlem talte, ſom det forekom mig, i en vis hoverende Tone; men jeg tror, at der ſenere vil komme et Tidspunkt, da der bedre kan blive Spørgſmaal om, hvem der har havt meſt Leilighed til at hovere. Jeg vender mig nu til den høitærede Conſeilspræſident. Den høitærede Conſeilspræſident har idag udtalet, at Vedtagelſen af Flertallets Vædringsforſlag vil være enſtydig med Lovens Forkaſtelſe. Jeg op-